

Kapitola 9

Nový život

Láska hory přenáší, zní přísloví a je poměrně pravdivé. Jejím následkem došlo v mém životě k zásadním změnám. Začal jsem najednou normálně fungovat. Božského prachu jsem se již ani nedotkl a alkohol jsem také už vůbec nepil. Pozvolna jsem vysadil všechna psychofarmaka. Jednak na tom trvala má partnerka, ale i já následně zjistil, že nic z toho nepotřebuji. Jako učiněný zázrak mohu uvést to, že si z té doby nevybavuji vůbec žádné abstinenční příznaky ani odvykáací stav. Vysvětluji si to tím, že láska vytvořila takové množství endorfinů, že přebily i stav po absenci návykových látek.

Pravdou je, že v té době jsem ještě možná na pervitinu plně závislý nebyl, závislost na alkoholu se ale minimálně přelévala a přeměňovala v tu drogovou. Proto před tím, než jsem začal chodit se svou první ženou, a fetoval jsem, se abstinenční příznaky ve chvílích, kdy jsem zrovna v sobě nic neměl, objevovaly pravidelně. Teď jsem se na vše ze dne na den vykašlal a žádné se nedostavily, jelikož euforie, kterou vyvolávala má zamilovanost, je hravě převálcovala.

Konečně jsem se začal cítit skvěle i bez toho, abych předtím musel cokoli vypít, polknout nebo sňupnout. Obecně prospěšné hodiny, které mi napařil okresní soud za řízení Trabanta v opilosti, kdy mi krevním testem na alkohol prokázali v krvi 3,15 promile a které jsem stále odkládal absolvovat, jsem s postrčením své nové partnerky šel konečně odpracovat na přílehlou skládku odpadu, kde jsem asi po dobu dvou měsíců měl na starosti úklid betonového žlabu, který jí obíhal. Ve žlabu jsem se vždycky pohodlně uložil, bylo-li na to počasí, v klidu jsem při cigaretě odpočíval a rozjímal o své velké lásce, která mi změnila život.

Tak dvakrát do týdne jsem také umyl vedoucímu skládky služební felicii a zřejmě díky tomu se hodiny odepisovaly rychleji, než byly skutečně odpracovány. Trest jsem tak odpracoval poměrně rychle. Zákaz řízení motorových vozidel mi ještě trval, protože jsem v té době měl řidičák zabavený už podruhé. Poprvé mi v krvi naměřili 2,35 promile, proto zákaz za těch následujících 3,15 byl už na tři roky. V té době se také na úřadech nahromadilo pár pokut za přestupky, které ovšem zatím tak nějak čekaly na zaplacení.

I když to nikdo z mých známých nečekal, začal jsem dokonce pracovat. Moje první skutečná práce, kterou jsem bral vážně, byla u farní charity, kde tehdy zrovna přijímali dobrovolníky na odstraňování škod způsobených povodněmi v roce 2002. Odsekával jsem sekerou mokrou omítku ze zdí a vyklízel mokré uhlí ze sklepů. Práce to byla dost těžká, to mi ale nevadilo. V té době u mě prostě došlo k zásadním změnám a zamilovanost mi zcela přeměnila hodnotový žebříček i postoje k různým věcem.

Tato práce trvala asi tři měsíce, dokud se popovodňové škody neodklidily z toho nejhoršího. Já jsem se pak musel porozhlédnout po něčem stálejším. Říkal jsem si, že když jsem vždy žil tím zdravotnictvím, tak přestože nemám dokončenou zdravotnickou školu, zkusím to tam. V nemocnici jsem měl štěstí – ostatně jako mnohdy v životě. Přestože jsem ve svém životě způsobil spoustu trablů a průšvihů, musím přiznat, že se považuji za dítě štěstěny.

Hlavní sestra tehdy potřebovala na internu nového sanitáře, protože tam zrovna jeden končil, a tak jsem dostal práci. Měl jsem převelikou radost, protože jsem se konečně dostal do zaměstnání tam, kde mě práce bude bavit. I má nastávající žena měla radost. Já jsem od dalšího roku začal dodělávat zdravotnickou školu dálkovou formou při zaměstnání a musím říct, že se mi ve studiu velice dařilo